

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 004759 21 Uvp
Banjaluka, 5.4.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sačinjenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N.B. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku I.O., advokatu iz B.1, protiv rješenja broj: ... od 3.9.2020. godine Komisije... (u daljem tekstu: tužena), u predmetu isključenja sa napajanja električnom energijom, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 004759 20 U od 15.4.2021. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 5.4.2023. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta tužene, kojim je usvojen zahtjev V.M. iz B. kojim je tražio pravo na napajanje električnom energijom na mjernom mjestu ED broj ..., u Ulici C. L. 13D, kao i zahtjev za naknadu štete, te je naloženo MH „ERS“-MP a.d. T., ZEDP „E.-B.1“ a.d. B.1, da podnosiocu zahtjeva izmiri iznos štete po osnovu neosnovane obustave isporuke električne energije za period 5.3.2019.g. – 30.7.2019.godine, u vrijednosti isporučene električne energije u istom periodu prethodne godine, a odbijen je zahtjev N.B. za naknadu troškova pravnog zastupanja i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Odbijanje tužbe je obrazloženo navodima nižestepenog suda da je zakonito postupila tužena kada je uvažila zahtjev V.M. iz B., kojim je tražio pravo na napajanje električnom energijom na mjernom mjestu ED broj ..., u Ulici C.L. 13D, kao i zahtjev za naknadu štete, jer je imala u vidu da je u toku sudski spor povodom vlasništva nad predmetnim objektom na kojem je i mjerno mjesto, te da je podnosilac zahtjeva, V.M. i dalje faktički korisnik stambenog objekta na kojem se nalazi mjerno mjesto i da bi bilo nepravilno ostaviti istoga bez napajanja električnom energijom sve dok se nalazi u posjedu sporne nekretnine. Navedeno iz razloga što je odredbom člana 52. Opštih uslova za isporuku i snabdijevanje električnom energijom („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 90/12 i 81/19, u daljem tekstu: Opšti uslovi) regulisan

prestanak važenja ugovora o snabdijevanju, a postupanje u slučaju promjena u vlasništvu je regulisano tačkama 2., 3., 4., 5. i 6. tih uslova. Odredbom tačke 2. Opštih uslova je propisano da je o nastupanju promjene vlasništva nad objektom prethodni vlasnik dužan obavijestiti snabdjevača uz poštovanje otkaznog roka, navedenog u zaključenom ugovoru o snabdijevanju i izmiriti obaveze nastale do predaje objekta u posjed; odredbom tačke 4. je propisano da na osnovu podataka o očitavanju brojila iz stava 3. te tačke krajnjem kupcu, koji je predao objekat ne mogu se obračunavati obaveze na tom mjernom mjestu, a tačkom 5. je propisano da je novi vlasnik objekta dužan zaključiti ugovor o snabdijevanju prije ulaska u posjed, odnosno prije početka korišćenja električne energije u tom objektu. Iz navedenih odredaba se vidi da iste daju značaj posjedu i momentu predaje objekta u posjed. Pri tome svakako nije od uticaja da li je ta predaja u posjed dobrovoljna ili prinudna, ali Opšti uslovi jasno ukazuju na predaju u posjed, kao bitan element prestanka ugovora o snabdijevanju usljed promjene vlasništva nad objektom krajnjeg kupca.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka, koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu navodi da je pobijana presuda donesena uz povredu člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), jer nižestepeni sud nije odgovorio na sve tužbene navode, a u prvom redu na tvrdnju da se tužena nepravilno pozvala na odredbu člana 52. stava 1. tačke a) Opštih uslova u rješenju od 11.7.2019. godine i navela da nije došlo do promjene vlasništva nad objektom, a sada je zaključila da vlasništvo i nije bitno, već prioritet daje pravu posjeda. Sud je prihvatio takav stav tužene, što predstavlja improvizaciju i pogrešno tumačenje navedenih odredaba. Za predmetni spor je jedino bitna odredba člana 52. stava 1. tačke a) Opštih uslova koja propisuje da ugovor prestaje da važi u slučaju promjene vlasništva nad objektom krajnjeg kupca. Na sve tužbene navode nižestepeni sud se nije izjasnio, već važnost dao samo jednom prigovoru i cijenio ga neosnovanim. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinače na način da se tužba uvaži, a osporeni akt tužene poništi, te dosude troškovi, a samo eventualno ukine presude i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tužena je u odgovoru na zahtjev osporila sve navode zahtjeva. Posebno navodi da su sve tvrdnje neosnovane, jer tužilac proizvoljno i selektivno interpretira odredbe Opštih uslova, jer tužilac posjedovni spor želi riješiti kroz isporuku električne energije i to obustavom isporuke električne energije licu, koje ima zaključen ugovor sa distributerom i koji uredno izmiruje obaveze, dok distributer ima obavezu da shodno članu 38. Zakona o električnoj energiji („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 8/08, 34/09, 92/09 i 1/11), odnosno shodno članu 47. sada vežećeg zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 68/20) da električnu energiju učini dostupnom svim korisnicima. Zbog toga je osporenim aktom uspostavljena posljednja faktička vlast, pri čemu je učinjeno da je električna energija dostupna objektu, dok stranke u imovinskom sporu ne riješe taj i posjedovni spor. Predložila je da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice, V.M., nije dostavilo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proističe da je V.M. dana 10.1.2014. godine zaključio ugovor o snabdijevanju električnom energijom sa MH ERS ZEDP „E.-B.1“ a.d. B.1, RJ „E.“ B. i da je na osnovu tog ugovora bio registrovan kao krajnji kupac na mjernom mjestu ED broj ..., koje se nalazi u objektu u Ulici C.L. u B.; da je dana 11.2.2019. godine, a na zahtjev tužioca, na ovom mjernom mjestu kao krajnji kupac u kategoriji potrošnje „domaćinstvo“ registrovan tužilac; da je promjena naziva krajnjeg kupca izvršena na osnovu presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 82 0 P 013468 17 Rev od 19.11.2017. godine i Rješenja RUGIPP o provedenoj promjeni, broj: ... od 7.2.2018. godine, koje rješenje je poništeno rješenjem RUGIPP broj: ... od 25.12.2018. godine; da je dana 5.3.2019. godine RJ „E.“ B., postupajući po zahtjevu tužioca, izvršila obustavu isporuke električne energije na navedenom mjernom mjestu; da je V.M. pokrenuo spor po kojem je tužena donijela rješenje broj: ... od 11.7.2019. godine i da je to rješenje poništeno presudom nižestepenog suda broj: 15 0 U 004381 19 U od 21.2.2020. godine; da je u izvršenju te presude tužena donijela osporeni akt, kojim je usvojen zahtjev V.M. za napajanje električnom energijom na mjernom mjestu ED broj ... u Ulici C.L. broj 13D u B. i zahtjev za naknadu štete, a odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova pravnog zastupanja. Pobijanom presudom je odbijena tužba, iz već navedenih razloga.

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tužene, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda, koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Suštinski i zapravo jedini prigovori tužioca se tiču tvrdnje da je zanemarena odredba člana 52. stava 1. tačke a) Opštih uslova, odnosno da je ista pogrešno tumačena od strane tužene i nižestepenog suda, jer je na taj način pogodovano pravima V.M., a na njegovu štetu, što su neosnovane tvrdnje. Tužena je, u postupku rješavanja spora, pokrenutom po zahtjevu V.M. utvrdila da je u toku sudski spor između podnosioca zahtjeva i tužioca u vezi nekretnine, koja obuhvata i predmetni objekat, na kojem se nalazi sporno mjesto, na kojem je, kao krajnji kupac registrovan podnosilac zahtjeva, zbog čega je distributer pogrešno postupao kada je samo po zahtjevu tužioca isključio podnosioca zahtjeva sa distributivne mreže, jer se isti sa tim ne slaže. Kada je izostao mirni put za ulazak u posjed, pravilno je tužena zaključila da vlasnik stvari mora izdejstvovati odluku suda o ulasku u posjed, te se pri tom pravilno pozvala na odredbe Zakona o električnoj energiji i Odredbe Opštih uslova, zbog čega je i nižestepeni sud imao osnova da podrži osporeni akt, kao zakonit i pravilan, a tužbu odbije. Nižestepeni sud je dao pravilne i valjane razloge na sve tužbene prigovore, koji su bili od uticaja na rješavanje predmetne tužbe, pri čemu nižestepeni sud nije povrijedio pravila postupka na koje tužilac ukazuje.

Zbog svega navedenog, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti, predviđeni odredbom člana 35. stava 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za vanredno preispitivanje iste odbija, na osnovu odredbe člana 40. stava 1. istog zakona.

Odbijanje zahtjeva za naknadu troškova spora iz stava 2. presude se zasniva na odredbi člana 49. a) ZUS, kojom je propisano da stranka koja izgubi spor je dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Kako je zahtjev tužioca odbijen, to nije bilo osnova da mu se odrede troškovi koje je povodom istog imao.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić